

Неочекивано зближавање Турске и Србије у последњих десет година од значајног је утицаја не само на Балкану, већ у ширем региону; упркос негативном историјском наслеђу и горким искуствима која су раздвојила „две главне силе на Балкану“, лидери две земље донели су срачунату одлуку да пробију ограде и промовишу билатералне везе на свим фронтovima, наводи се у анализи уредника турског сајта Тодаус Заман Абдулаха Бозкурта. „Што је најважније, изгледа да јавно мњење у обе земље у највећој мери подржава поновно повезивање на корист и Турске и Србије“, наводи се у тексту.

Охрабрујуће је видети да Срби не показују било какву нелагодност, већ задовољство због принципијелног приступа турске спољне политике, а Анкара увиђа централни значај Србије у успостављању мира и стабилности на проблематичном Балкану, пише Бозкурт, искусни спољнополитички новинар, некадашњи дописник Замана из Вашингтона. Трилатерални самити БиХ, Србије и Турске, као и слични састанци лидера Турске, Хрватске и Србије донели су значајне резултате за интегрисање Балкана у Европу, навео је аутор, истичући у том контексту извињење српског парламента за масакр у Сребреници као нарочито значајно достигнуће, те „историјски сусрет Ердогана и Тадића“ у Сребреници на 15 годишњици злочина.

Турска је активно лобирала да Србија уђе у евроатлантске институције, пре свега у НАТО, али и у ЕУ, али Србија се суочава са противљењем Немачке; није изненађење да баш Немачкој понајвише смета јачање српско-турских веза, пише у коментару, јер „Немачка је снажно подржала распад Југославије из историјских разлога се противећи јакој, независној и несврстаној водећој земљи на Балкану, била она Србија или Турска“.

Србија је изручила осумњичене за злочине Хагу, подсећа Бозкурт, а сада се суочава са напетостју с Косовом и преосталим нерешеним проблемима у БиХ „што може водити уверењу да шта год Београд урадио, биће му препречен пут у ЕУ“. А то веома подсећа на турски случај, додаје, јер Анкара не напредује у преговорима са ЕУ због Кипра, „или боље речено то Немачка, Француска и још понека земља користе као изговор за блокаду турских преговора“.

Када је реч о бизнису, Бозкурт предвиђа да ће трговинска размена између Турске и Србије кроз неколико година достићи три милијарде долара, те помиње могућност да Туркиш ерлајнс купи Јат. Туробна је, сматра, будућност Србије и Турске када је реч о ЕУ, али истиче да за разлику од европске, турска економија јача. „Турска би без много

оклевања Србији могла да понуди привилегован приступ свом огромном домаћем тржишту и директне турске инвестиције у српску економију, што је већ учинила за Румунију и Бугарску; такође, Турска би могла да буде капија за кретање српске робе ка много већим тржиштима на Блиском истоку, у средишњој Азији, па чак и у Африци“, наводи аутор.

(Данас)